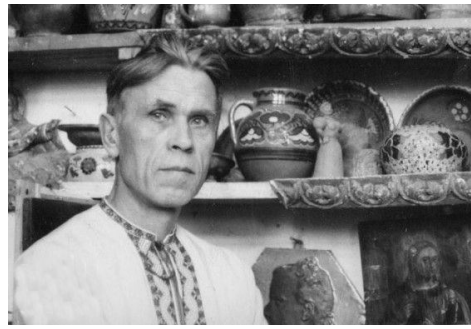

ХРОНІКА ДНЯ

Іван Гончар: хранитель української культури

27 січня виповнюється 114 років від дня народження Івана Гончара (1911–1993) — скульптора, живописця, колекціонера, народознавця та Шевченківського лауреата.

☒ "Прийду я з міста в свою рідну хату-музей — і ніби з чужої країни у свою. Вирує Хрещатик, а моя хата дзвенить рідною мовою, піснею, правдою народу..." — писав Іван Гончар у своєму щоденнику.

З кінця 1950-х років він проводив титанічну роботу з вивчення, збереження та популяризації української культури, збираючи рідкісні старожитності.

☒ Народився на Черкащині, змалку любив ліпити, малювати, різьбити.

☒ Отримав дві освіти — скульптора та агронома, але обрав мистецтво.

☒ Заснував перший в УРСР приватний музей народного мистецтва у своєму будинку біля Києво-Печерської лаври.

☒ Колекціонував і рятував українське народне мистецтво від знищення, зібравши 7 тисяч експонатів та 20 тисяч архівних світлин.

☒ 1972 року, попри фронтове минуле, був виключений із КПРС за свою діяльність.

☒ Упорядкував 18-томний альбом "Україна й українці", який ілюстрував традиційний побут різних регіонів.

Сьогодні його справа живе у **Національному центрі народної культури "Музей Івана Гончара"** (м. Київ, вул. Лаврська, 19), який став осередком культурних подій, виставок і фольклорних свят.

СУЧАСНЕ БУТТЯ В ПОЕЗІЇ

КРУТИ

*За набої в стінах Софії,
За криваву скруту Крут,
— Хай московське серце Росії
Половецькі пси роздеруть.*

Іван Гнатюк

Боже, скільки святого гніву,
Самозреченого, як аскет,
У карбованім ритмі співу
Тим прокляттям прорік поет!
Те прокляття — то крик страшного
Болю й розпачу — гнів стріли,
Хто безгрішний — хай кине в нього
Камінь осуду чи хули.
Допекло до живого, видно,
І, готовий на сто розп'ять,
Він зненавидів, мов єхидну,
Азіатсько-московську рать.

То не рать, а лихе наслання,
Де не ступить — лише хрести,
Бій під Крутами — це остання
Крапля в чаші святої мсти.
Проти горстки крутянців — юрми
Звироднілих і злих злодюг,
Що тій горстці у п'янім штурмі
Рукопашно спустити дух!
І рішилися на смерть — три сотні
Неопалених в битві жертв,
Їхній подвиг — то клич Господній,
А не просто жертвний жест.

Кануть сльози з ікон Софії
І кривавляться рани Крут,
Чом же й досі за них Росії
Не карає Господній суд?
Чом не спалить вогнем спокути,
Не воздасть за тяжкі гріхи,
За Полтаву Батурин, Крути —
Їхня кривця ще й досі ллється
Не боїться Москва яси,
І чомусь її злого серця
Не деруть половецькі пси

Євген Маланюк

ВІДБУДУЄМО КРАЇНУ РАЗОМ

газета Київського професійного коледжу «Синергія»

№43

січень

2025

видається з вересня 2019 р.

Таємниці найстарішої станції метро Києва

35 років тому 31 грудня 1989 року в Києві відкрили першу ділянку Сирецько-Печерської лінії метро зі станціями: "Золоті ворота", "Палац спорту", "Кловська".

"Золоті ворота" — одна з найкрасивіших станцій світу. Її оформлення відображає архітектуру Київської Русі. Автори унікальних мозаїк — художники **Григорій Корінь і Володимир Федько**.

☒ З 1994 року мозаїки станції мають статус пам'ятки культури.

☒ 2011 року портал *BootsnAll* назвав її однією з 15 найкращих у світі.

☒ 2013 року *The Daily Telegraph* включила її до списку 22 найгарніших станцій Європи.

☒ Особливу атмосферу створюють бронзові світильники у вигляді канделябрів, що нагадують давньоруські факели. Їх авторами стали Марія Ралко та Олександр Адаменко.

☒ У вестибюлі між ескалаторами прихований мозаїчний напис "Слава Україні", який спочатку був добре помітним, хоча у 1989 році це гасло вважалося неприйнятним.

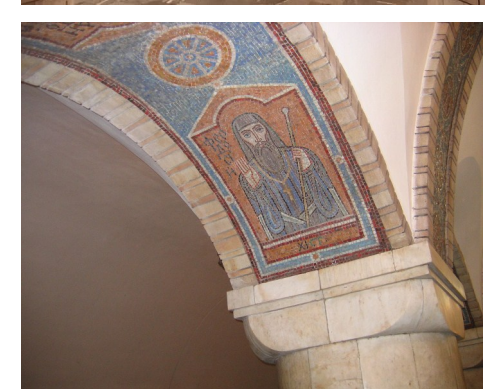
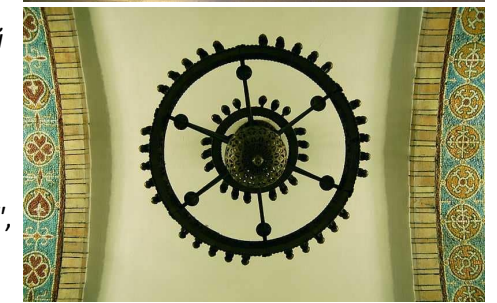
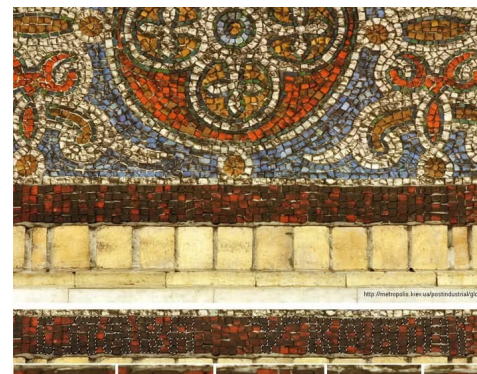
☒ Мозаїчні панно станції зображають:

☒ Великих князів Київської Русі (Кий, Щек, Дір, Олег, Аскольд, Ольга, Ярослав Мудрий, Ігор, Святослав, Володимир Великий та ін.).

☒ Видатних діячів (Анна Ярославна, Нестор Літописець, Іларіон, Сільвестр).

☒ Київські храми домонгольського періоду (Софійський, Михайлівський, Успенський собори, церкви Богородиці Пирогоши, Десятинна, Кирилівська та Спаса на Берестові)

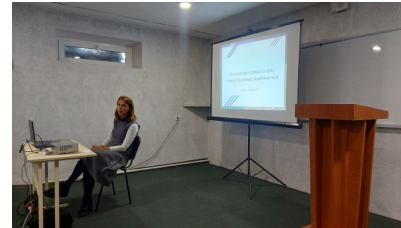
☒ **Запрошуємо здобувачів освіти здійснити подорож на станцію "Золоті ворота", відчутти її унікальну атмосферу, помилуватися старовинним стилем, мозаїками та спробувати знайти прихований напис "Слава Україні"!**

ХРОНІКА ДНЯ

10 січня 2025 року в укритті КПК «СИНЕРГІЯ» в умовах повітряної тривоги викладач з охорони праці Романенко Наталя провела навчання на тему «Психосоціальна підтримка та перша психологічна допомога на робочому місці» відповідно до вимог НПАОП 0.00-4.12-05 «Типове положення про порядок проведення навчання і перевірки знань з питань охорони праці». Учасники ознайомилися з поняттям ментального здоров'я, розглянули ознаки психоемоційних порушень та дізналися про ефективні методи керування психосоціальними ризиками на робочому місці.

ХРОНІКА ПОДІЙ

Хотіла працювати в галузі програмування...

На Київщині російський дрон забрав життя молодій мамі **Діани Мудрик**. Вона їхала на роботу рано-вранці, коли пролунав вибух від ракети. Доба боротьби в реанімації не дала шансів – 4 січня 2025 року Діана померла. Після 9 класу **Калинівської школи №1** вона вступила до нашого коледжу "Синергія", де навчалася на оператора обробки даних і програмного забезпечення. Мріяла працювати у сфері програмування, розвиватися у цій галузі. Саме в коледжі вона зустріла свого майбутнього чоловіка **Андрія Мудрика**, який здобував професію електрика. Згодом пара одружилася, а їхньою найбільшою радістю стала донечка **Єва**. Незабаром дівчинці виповниться три роки... На жаль, наша велика родина коледжу «Синергії» знову зазнала втрат. **Діана не перша наша випускниця, життя якої обірвала війна.** Ми глибоко сумуємо і пам'ятаємо кожного. Російська агресія забрала у нас не лише перспективних молодих фахівців, а й люблячих дітей, батьків, друзів... Вічна пам'ять...

ХРОНІКА ПОДІЙ

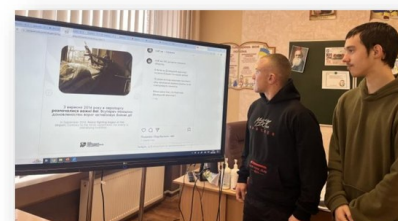
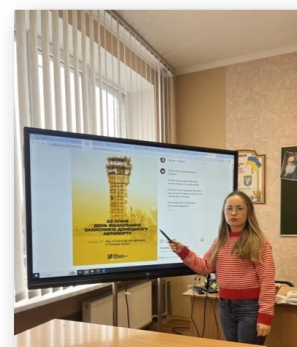

20 січня 2025 викладач історії провела урок-лекцію для здобувачів освіти 21 групи на тему: Битва за Донецький аеропорт

Оборона Донецького аеропорту – це тисячі історій хоробрості та звитяги. Оборона летовища тривала 242 дні – з 26 травня 2014 до 23 січня 2015 року. Українських захисники – «кіборги» стали символом мужності та відданості ідеалам вільної та незалежної України.

Бої за Донецький аеропорт – одні з найзапекліших у війні на сході України. За нелюдських умов, у практично повному оточенні, з мінімумом озброєння та під постійними російськими обстрілами, кіборги тримали оборону аеропорту, який став одним із символів опору російським окупантам.

ХРОНІКА ДНЯ

На фото знаменита американська письменниця, автор роману "Вгору сходими, що ведуть вниз", педагог, онука Шолом-Алейхема - Бел Кауфман. Вона прожила 103 роки. До кінця своїх днів зберегла ясність розуму, чудово виглядала, зі смаком одягалася, любила високі підбори та стильні окуляри, не виходила з дому без макіяжу, відвідувала раз на тиждень танцювальну студію, а у віці 100 років ще читала курс з єврейського гумору в Хантер-коледжі у Нью-Йорку! На питання про те, в чому полягає секрет її нев'яучої молодості, Бел відповіла словами свого діда: "Потрібно жити, навіть якщо це вбиває". А потім додала від себе: "Потрібно бути цікавим і хотіти все знати - інших людей, мистецтво, книги. І не думати весь час про себе і про те, що скоро помреш. Потрібно завжди йти вгору сходими. Куди б вони не вели." Доречі, з цим знаменитим романом можна ознайомитися в нашій бібліотеці, він є в наявності!

ХРОНІКА ДНЯ

23 січня 1891 року в селі Піски на Чернігівщині в родині сільського псаломщика та вчителя у безкоштовній сільській школі грамоти народився український поет Павло Тичина. Ось 10 цікавих фактів про Павла Тичину:

- Музикант із дитинства** – Тичина з малих років мав чудовий музичний слух, співав у хорі при монастирі, грав на кларнеті, гобої та піаніно.
- Міг стати художником** – Поет чудово малював і навіть вагався, чи не присвятити себе живопису, але врешті обрав літературу.
- Револьюційний романтик** – Його перша збірка "Сонячні кларнети" (1918) стала справжнім проривом, поєднуючи символізм, імпресіонізм і футуризм.
- Політичний камуфляж** – У 1920-30-х роках, щоб вижити в радянській системі, Тичина відмовився від раннього ліризму та почав писати твори, що підтримували радянську ідеологію.
- Дружив із Максимом Рильським** – Попри різні стилі письма, вони були добрими друзями і часто разом відпочивали.
- Вірші стали піснями** – Деякі його вірші, зокрема "Гаї шумлять", стали популярними піснями, які виконували відомі українські артисти.
- Любив читати світову класику** – Тичина був поліглотом і добре знав французьку, німецьку та латину, перекладав твори зарубіжних поетів.

ПРОФЕСІЇ, ЯКІ ЗНИКЛИ НАЗАВЖДИ

Київські візники

Що чекає світ у найближчі 10-15 років, коли самокеровані автомобілі стануть нормою, 3D-друк розвинується, а собівартість сонячної енергії суттєво знизиться? Прогнозують, що до 80% сучасних професій зникнуть упродовж 20 років.

Такі зміни не нові – історія знає безліч прикладів, коли технологічний прогрес стирив популярні професії.

Наприклад, колись незамінні київські візники зникли з появою трамваїв і автомобілів. У XIX – на початку XX століття вони поділялися на легкових (пасажирські екіпажі), ломовиків (вантажні перевезення) та приватних (персональні візники купців і чиновників). Їх можна було зустріти біля Бессарабського ринку, Хрещатика чи вокзалу, а деякі навіть пропонували «екскурсії» Києвом.

Однак прогрес невблаганний – у 1930-х кінний транспорт остаточно поступився місцем автомобілям. Так колись поширена професія залишилася лише в історії та на старих світлинах.

